

Publicerad 2012-09-21 21:03 av Lena Själsöga Keijser

så svårt

brusande är nattens flod

är nattens

forsfärder

molnen

seglar upp

mjuka sammetshänder omsluter

ansikts

opal

hennes ögon är slutna

kanske drömmer hon vinrankans blad

vindar sliter i henne

ruskar

om

varsamt

håller hennes steg i handen

hon kallar
vågkastare
till

det är så

hon står längst ut på piren
med havets flikhänder rörandes vid

hennes ögon är slutna
kanske drömmer hon vinrankans blad

hon
ropar

trött

är

jag

så trött på detta liv

de vilka ser henne
ser en kvinna blickandes ut

de vet ej

vinden havet
piren
vet

hennes fuktade hud är
hennes längtans havs

brustna

varför håller ni mig tillbaka

det är sant
jag vill
inte

det är bara så svårt att leva

brusande

är

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten